

The Relationship Between Intolerance of Uncertainty and Entrepreneurial Self-Efficacy: The Mediating Role of Emotional Creativity

Fatemeh Naseri¹ , Fatemeh Shahamat Dehsorkh^{2*}

1. MA of Psychology, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Khayyam University, Mashhad, Iran
2. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Khayyam University, Mashhad, Iran

Citation: Naseri, F., & Shahamat Dehsorkh, F. (2023). The relationship between intolerance of uncertainty and entrepreneurial self-efficacy: the mediating role of emotional creativity. *Industrial and Organizational Psychology Studies*, 10(2), 225-244.

Abstract

Introduction

Entrepreneurship is considered to be one of the most important factors affecting the creation of job opportunities and economic growth. Entrepreneurial self-efficacy, which means believing in one's ability to do innovative work and the effectiveness of skills in order to start a business, is one of the most important effective dimensions in entrepreneurial behavior. Considering the importance of this matter, the present study was conducted with the aim of investigating the relationship between intolerance of uncertainty and entrepreneurial self-efficacy with the mediating role of emotional creativity.

Method

The research method was a descriptive correlational type. The statistical population of the research was formed by the students of Mashhad Conservatories in the academic year 2021-2022, of whom 300 people were selected as research sample using the convenience sampling method. In order to collect data, the entrepreneurial self-efficacy questionnaire of De Nobel et al (1999) Indecision Intolerance Scale, Freeston et al (1994), and Averill and Thomas Knowles's (1991) emotional creativity questionnaire were used.

* **Corresponding Author:** Fatemeh Shahamat Dehsorkh
Email: f.shahamat@khayyam.ac.ir

Results

The data analysis results showed a negative and significant relationship between intolerance of uncertainty and entrepreneurial self-efficacy, a negative and significant relationship between intolerance of uncertainty and emotional creativity, and a positive and significant relationship between emotional creativity and entrepreneurial self-efficacy. Also, emotional creativity was able to significantly mediate the relationship between intolerance of uncertainty and entrepreneurial self-efficacy. In fact, intolerance of uncertainty does not have a direct effect on entrepreneurial self-efficacy and only has an indirect effect on it.

Discussion

In fact, the findings indicated that uncertainty intolerance does not have a direct effect on entrepreneurial self-efficacy and only has an indirect effect on it; in such a way that intolerance of uncertainty leads to an increase in entrepreneurial self-efficacy by affecting emotional creativity. In other words, people with higher emotional creativity have more self-efficacy beliefs, and this makes a person react more effectively to the challenges that may be faced especially in the early stages of business development.

Keywords: entrepreneurial self-efficacy, intolerance of uncertainty, emotional creativity

رابطه عدم تحمل بلا تکلیفی با خودکارآمدی کارآفرینانه: نقش میانجی خلاقیت هیجانی

فاطمه ناصری^۱، فاطمه شهامت دهرخ^{۲*}

۱. کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خيام، مشهد، ایران
۲. استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خيام، مشهد، ایران

چکیده

کارآفرینی یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر ایجاد فرصت‌های شغلی و رشد اقتصادی به شمار می‌رود. خودکارآمدی کارآفرینانه به معنای باور به توانایی خود برای انجام کارهای نوآورانه و اثربخشی مهارت‌ها در راستای راه‌اندازی کسب و کار یکی از مهم‌ترین ابعاد مؤثر در رفتار کارآفرینانه است. نظر به اهمیت این امر، پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه عدم تحمل بلا تکلیفی با خودکارآمدی کارآفرینانه با نقش میانجی خلاقیت هیجانی انجام شد. طرح این پژوهش توصیفی، از نوع همبستگی بود و جامعه آماری آن را هنرجویان هنرستان‌های شهر مشهد در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ تشکیل دادند که از میان آنان با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، نمونه‌ای به حجم ۳۰۰ نفر انتخاب شد. جهت گردآوری داده‌ها نیز از پرسش‌نامه خودکارآمدی کارآفرینانه دی نابل و همکاران (۱۹۹۹)، مقیاس عدم تحمل بلا تکلیفی (IUS) فریستون و همکاران (۱۹۹۴) و پرسش‌نامه خلاقیت هیجانی آوریل و توماس نولز (۱۹۹۱) استفاده شد. نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد بین عدم تحمل بلا تکلیفی و خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه منفی و معنی‌دار، بین عدم تحمل بلا تکلیفی و خلاقیت هیجانی رابطه منفی و معنی‌دار و بین خلاقیت هیجانی و خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه مثبت و معنی‌دار وجود دارد. همچنین براساس نتایج حاصل از مدل تحلیل مسیر، خلاقیت هیجانی توانسته است نقش میانجی معنی‌داری برای عدم تحمل بلا تکلیفی و خودکارآمدی کارآفرینانه ایفا کند. در واقع یافته‌ها حاکی از آن بود که عدم تحمل بلا تکلیفی اثر مستقیمی بر خودکارآمدی کارآفرینانه نداشته و تنها اثر غیرمستقیم بر آن دارد؛ به این صورت که عدم تحمل بلا تکلیفی با تأثیرگذاری بر خلاقیت هیجانی منجر به افزایش خودکارآمدی کارآفرینانه می‌شود. به عبارتی افراد با خلاقیت هیجانی بالاتر، باور خودکارآمدی بیشتری دارند و این امر موجب می‌شود فرد نسبت به چالش‌هایی که به‌ویژه ممکن است در مراحل اولیه توسعه کسب و کار با آن‌ها روبه‌رو شود، به‌طور مؤثرتری واکنش نشان دهد.

کلیدواژه‌گان: خودکارآمدی کارآفرینانه، عدم تحمل بلا تکلیفی، خلاقیت هیجانی

مقدمه

امروزه در دنیای اقتصادی، کارآفرینی (entrepreneurship) عامل مهمی در ایجاد فرصت‌های شغلی جدید، نوآوری، توسعه فناوری و رشد اقتصادی به‌شمار می‌آید (Obschonka & Hahn, 2018) و باتوجه به نقش پررنگی که در رشد جامعه دارد، از هر کشوری انتظار می‌رود شهروندانش را به امر کارآفرینی ترغیب نماید (Gholipoor et al., 2023). بر همین اساس، آموزش مهارت‌های کارآفرینی به دلیل نیاز کسب و کارها و رسیدن به توسعه اقتصادی و ایجاد تحولات اجتماعی پایدار از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. براساس گزارش (Global Entrepreneurship Monitor (2016) کشورهای با اقتصاد نوآورانه، دارای سطوح مناسب آموزش کارآفرینی در مدارس هستند؛ در حالی که در کشورهایی با اقتصاد مبتنی بر منابع، سطح آموزش کارآفرینی در مدارس پایین می‌باشد. بر طبق این گزارش ایران در زمینه‌ی آموزش کارآفرینی در مدارس وضعیت چندان مناسبی ندارد و از میان ۶۲ کشور در رتبه سی و هفتمین قرار گرفته است. برای تبدیل شدن به یک کارآفرین موفق باید از ویژگی‌هایی از جمله ریسک‌پذیری خلاقانه و حساب‌شده، اشتیاق، استقلال و حساسیت به شرایط موجود در بازار برخوردار بود (Setiawan, 2014). همچنین یکی از مهم‌ترین خصوصیات که فرد کارآفرین باید در جهت ارتقاء و پیشرفت از آن برخوردار باشد خودکارآمدی (self-efficacy) است. خودکارآمدی مفهومی است که برای اولین بار توسط Bandura (1989) برای تبیین نظریه‌ی شناختی اجتماعی وی مطرح شده است. و آن را پیش شرط اساسی برای نمایان ساختن استعدادهای پنهان کارآفرینی افراد می‌داند (Pajares, 1997). این مفهوم در اصل به معنای قضاوت افراد راجع به توانایی‌های درونی خود برای به دست آوردن و سازماندهی ابزار است که برای انجام دادن یک فعالیت خاص لازم و ضروری به نظر می‌رسد (Pajares, 1997). در مطالعه‌ی Kasouf (2003) در مورد کارآفرینان بالقوه داشت نیز بیان می‌کند که بین آموزش کارآفرینی و خودکارآمدی رابطه مثبتی وجود دارد. همچنین بنا بر نظر Newman et al. (2019) نیز یکی از انواع خودکارآمدی شغلی، خودکارآمدی کارآفرینانه (entrepreneurial self-efficacy) می‌باشد. خودکارآمدی کارآفرینانه به باور و افکار دورنی یک فرد نسبت به توانایی خود برای انجام وظایف و نقش‌ها، انجام کارهای نوآورانه و مخاطره‌آمیز، اثربخشی مهارت‌های خود برای راه‌اندازی کسب و کار و در نهایت تبدیل شدن به یک کارآفرین خبره اشاره دارد (Bandura, 1989؛ Setiawan, 2014؛ Basol & Karatuna, 2017؛ Newman et al., 2019). این مفهوم دارای شش بعد می‌باشد که عبارتند از: ۱) رشد و توسعه محصولات جدید و فرصت‌های بازار موجود ۲) ایجاد یک محیط نوآورانه ۳) آغاز روابط مناسب با سرمایه‌گذار ۴) تعریف هدف اصلی ۵) مقابله با چالش‌های غیرمنتظره در کار ۶) توسعه منابع انسانی حیاتی (Herath & Mahmood, 2014). افرادی که از درجات بالاتر خودکارآمدی کارآفرینانه برخوردار هستند، در مراحل اولیه‌ی رشد و توسعه‌ی شغلی، مقاصد کارآفرینی بالاتری از خود نشان می‌دهند و احتمال این که بعداً در زندگی خود درگیر فعالیت کارآفرینی شوند بیشتر است (Boyd & Vozikis, 1994؛ Piperopoulos & Dimov, 2015). به بیانی دیگر، خودکارآمدی کارآفرینانه یکی از مؤلفه‌های مهم نگرش رفتاری و نتایج کارآفرینی محسوب می‌شود که به نظر می‌رسد تأثیر عمیقی بر عملکرد و تقویت انگیزه‌های افرادی دارد که کسب و کار جدیدی را راه‌اندازی می‌کنند (Yeh et al., 2021). به طوری که با داشتن دانش و توانایی این ویژگی به عنوان یک مفهوم و سازه شخصیتی، فرد می‌تواند ویژگی‌های فردی و محیطی را در مورد اقدامات کارآفرینانه تشخیص داده، به طور همزمان آن‌ها را پشتیبانی کند و در نهایت عملکرد خود را افزایش دهد (Bakar et al., 2017). خودکارآمدی کارآفرینانه در بستر نظام آموزشی نیز قابل تأمل و بررسی است. زیرا در دوره‌ی نوجوانی به عنوان یکی از مهم‌ترین مراحل زندگی، فرد با انتخاب‌های مختلفی از جمله انتخاب رشته‌ی تحصیلی و شغلی روبه‌رو می‌شود که برای این انتخاب‌ها باید هویت شغلی، آرزوهای مربوط به تحصیل و شغل و نیز نگرش مثبت در مورد تحصیلات و شغل در نظر

گرفته شود (Ensanimehr et al., 2022). براین اساس در کشورهای توسعه یافته با درک این مطلب که باید دانش‌آموزان و دانشجویان کارآفرین را به باز کار وارد کنند، بر مقوله‌ی خودکارآمدی تأکید بسیاری دارند (Wardana et al., 2020). اما با این حال بسیاری از افراد از جمله دانشجویان و دانش‌آموزانی که قصد بالایی برای کارآفرینی دارند، به این هدف دست پیدا نمی‌کنند. زیرا افراد باید ریسک‌پذیری و خودکارآمدی بالایی داشته باشند تا آن‌ها را به سمت کارآفرینی سوق دهد. بنابراین می‌توان توصیه کرد برای آموزش در جهت آماده شدن برای یک فرد کارآفرین باید بر رشد اعتماد به نفس و خودکارآمدی دانشجویان و دانش‌آموزان نیز تمرکز نمود (Setiawan, 2014). پیش‌شرط اساسی جهت دستیابی به این امر، شناسایی عوامل مؤثر بر تقویت ویژگی خودکارآمدی کارآفرینانه دانشجویان و دانش‌آموزان در محیط‌های تحصیلی است، چراکه با شناسایی آن‌ها می‌توان برنامه‌ریزی مناسب‌تری در راستای تقویت خودکارآمدی کارآفرینانه این افراد انجام داد. به‌طور کلی عوامل مؤثر بر کارآفرینی را می‌توان در دو دسته عمده عوامل محیطی و شخصیتی جای داد، عوامل محیطی مانند شاخص‌های فضای کسب و کار، وضعیت اقتصادی، میزان صادرات محصول و رقابت بازار است و ویژگی‌های شخصیتی مانند تاب‌آوری و سرسختی روان‌شناختی، توانایی تحمل بلاتکلیفی و ... می‌باشد (Dessyana & Riyanti, 2017). بلاتکلیفی (indecisiveness) پدیده‌ای رایج در زندگی روزمره است که می‌تواند سطوح متفاوتی از تنش را در افراد مختلف ایجاد کند (Gillett et al., 2018). میزان تاب‌آوری و تحمل افراد در مواجهه با رویدادهای نامعلوم متفاوت است. افرادی که میزان تحمل پایینی دارند پردازش اطلاعاتی سوگیرانه‌ای را در بافتی نامعلوم تجربه می‌کنند (Wells & Capobianco, 2020). مدل عدم تحمل بلاتکلیفی (intolerance of uncertainty) یکی از دیدگاه‌های نوین در تبیین آشفتگی روانی است که اولین بار توسط Dugas et al. (2004) مطرح شده است. این مؤلفه نوعی سوگیری شناختی است که بر چگونگی دریافت، تفسیر و واکنش فرد به یک موقعیت نامطمئن در سطوح هیجانی، شناختی و رفتاری تأثیر می‌گذارد (Reuman et al., 2017) و می‌توان آن را ناتوانی سرشتی در تحمل شرایط آزاردهنده ناشی از نداشتن اطلاعات کافی، مهم و کلیدی دانست که موجب پیش‌بینی احتمال وقوع رویداد منفی تهدیدآمیز و غیرقابل پذیرش، اجتناب از موقعیت‌های مبهم، ناتوانی از مقابله با شرایط ناپایدار و پیامدهای حاصل از آن می‌شود (Reuther et al., 2013; al., 2017). عدم تحمل بلاتکلیفی به‌عنوان یک عامل مهم برای تأثیر بر سلامت روان عمومی در نظر گرفته شده است (Parlapani et al., 2020; Hromova, 2022) که احتمال تصور تجارب مبهم تهدیدآمیز را افزایش دهد و با دو عامل جستجوی فعالانه قطعیت و پیش‌بینی‌پذیری و نقص شناختی و رفتاری در مواجهه با بلاتکلیفی مشخص می‌گردد (Kothari et al., 2019).

افراد با سطوح بالای عدم تحمل بلاتکلیفی رویدادهای نامشخص آینده را تهدیدکننده، ناراحت‌کننده و نامطلوب می‌دانند (Bottesi et al., 2019). این افراد در تلاش برای کنترل یا اجتناب از عدم تحمل بلاتکلیفی، معمولاً باورهای منفی در مورد توانایی‌های خود جهت مقابله با آن را شکل می‌دهند، سطح بالایی از پریشانی را تجربه می‌کنند و احتمالاً به دنبال آن رفتارهای ناسازگارانه‌ای از جمله اطمینان‌طلبی افراطی، اجتناب یا تصمیم‌گیری تکانشی از خود نشان می‌دهند (Carleton et al., 2012; Cogle et al., 2012; Pawluk & Koerner, 2013; Bottesi et al., 2019). همچنین رویدادهای نامشخص آینده را صرف‌نظر از احتمال واقعی رخ دادن آن‌ها، تهدیدآمیز و ناخوشایند ادراک می‌کنند (Bauer et al., 2020). افرادی که روحیه‌ی کارآفرینی دارند بدون اینکه احساس تهدید یا ناراحتی نمایند قادرند تا به‌طور اثربخش با شرایط و اطلاعات مبهم، ناقص و غیرقطععی، سازمان‌نیافته و غیرشفاف دست و پنجه نرم کنند و ضمن رفع ابهامات، آن‌ها را به‌نفع خود تغییر دهند (Jennings et al., 1994). تفاوت‌های فردی در عدم تحمل بلاتکلیفی می‌تواند در برخی پریشانی‌های خاص در افراد مبتلا به مشکلات روان‌پزشکی نیز نقش داشته باشد

(Bredemeier et al., 2019). علاوه بر این یک عامل سرشتی بین تشخیصی گسترده و یک عامل خطر و نگهدارنده محسوب می‌شود که در انواع مختلفی از اختلالات هیجانی ایفای نقش می‌کند (Carleton, 2016; Shihata et al., 2017; Kawamoto & Furutani, 2018). مفهوم خلاقیت (creativity) عموماً بر حوزه‌ی شناخت (Williams, 1980) و حل مسئله (Mumford et al., 1991) متمرکز بود، تا زمانی که آوریل این مفهوم را به حوزه‌های هیجانی نیز گسترش داد. مطابق با نظر (Averill & Thomas-Knowles, 1991) خلاقیت هیجانی (creativity emotional) به معنای ابراز خود به روشی جدید است که براساس آن خطوط فکری فرد بسط یافته و روابط میان فردی وی افزایش می‌یابد. مطابق با این تعریف خلاقیت هیجانی دارای سه عنصر صداقت، بداعت و اثربخشی می‌باشد. ویژگی مهم و اصلی خلاقیت هیجانی فاصله گرفتن از تجارب عاطفی معمول است، زیرا شامل توانایی‌های شناختی است که فرد را قادر می‌سازد از واکنش‌های هیجانی متداول دور شود و واکنش‌های جدیدی را تجربه نماید (Trnka et al., 2019). به عبارتی دیگر خلاقیت هیجانی مستلزم تفکر واگرا و خلق پاسخ‌های مناسب و در عین حال اصیل است (Kim et al., 2016). افرادی که این ویژگی را دارند، می‌توانند موقعیت‌های مختلف را به‌طور صحیح ارزیابی و احساسات خود را در این زمینه کاملاً ماهرانه بیان کنند (Averill, 2007). براساس رویکرد سازه‌گرایی اجتماعی، هیجان‌ها بیش از آن که محصول نیروهای بیولوژیکی باشد، شکلی از تعامل‌های اجتماعی هستند که از طریق هنجارها و قواعد اجتماعی ساخته می‌شوند (Ivcevic et al., 2007). به عبارتی داشتن توانایی‌هایی از جمله خلاقیت هیجانی ارتباط نزدیکی با توانایی‌هایی شناختی دارد که از عملکردهای نوآورانه مثل تولید ایده‌های جدید و ترویج و ارائه‌ی آن‌ها پشتیبانی می‌کند (Wang et al., 2015) و می‌توان این‌گونه عنوان نمود که پذیرفتن و تأیید تأثیر مثبتی که خلاقیت هیجانی بر بهینه‌سازی انرژی و شایستگی‌های فردی دارد، منجر به توانایی سازگاری هم از نظر روانی و هم از نظر اجتماعی می‌شود (Frolova, 2016). افرادی که خلاقیت هیجانی بالاتری دارند تمایل به ابراز تفکرات و مراقبت از احساسات خود و دیگران، درک و یادگیری آن‌ها و دستیابی به رشد عاطفی را از خود نشان می‌دهند. همچنین آن‌ها در بیان پاسخ‌های خود خلاق بوده و پاسخ‌هایشان اصیل و مطابق با ارزش‌های فردی است (Averill, 1999). این ویژگی برای تنظیم احساسات سالم بسیار مهم است (Morgan & Scheibe, 2014) و بنابراین به رفاه و رضایت بیشتر از زندگی کمک می‌کند (Limonero et al., 2012). در مقابل نیز پردازش هیجانی ناسالم و نداشتن خلاقیت هیجانی با مشکلاتی از جمله کاهش رضایت شغلی در ارتباط می‌باشد (Blatný et al., 2018). همچنین این مفهوم در زمینه‌ی آموزش نیز نقش بسیار پررنگی دارد، به طوری که موجب نگرش مثبت فراگیران نسبت به یادگیری، افزایش اعتماد به نفس، بهبود مشارکت اجتماعی و افزایش پیشرفت و موفقیت تحصیلی می‌شود (Oriol et al., 2016; Olatoye et al., 2010). براین اساس می‌توان گفت هیجان‌ها و داشتن خلاقیت هیجانی در علاقه‌ی دانش‌آموزان به یادگیری و همچنین تعهدشان نسبت به انجام وظایف آموزشی نقش بسیار پررنگی دارند. همچنین در درک یادگیری، انگیزه و موفقیت تحصیلی آن‌ها در دستیابی به اهدافشان اثر می‌گذارد (Amutio et al., 2015). باتوجه به مطالب ذکر شده می‌توان به اهمیت مسئله‌ی کارآفرینی پی برد. با این وجود آموزش‌های اولیه کارآفرینی در ایران سطح پایین‌تری نسبت به مناطق آسیایی، اقیانوسیه و آمریکای شمالی دارد (Global Entrepreneurship Monitor, 2016). از این رو طراحی و توسعه‌ی برنامه‌های آموزشی در مدارس امری ضروری به نظر می‌رسد. این برنامه‌های آموزشی می‌تواند با هدف تقویت نگرش کارآفرینانه و پیش‌زمینه‌های موردنیاز برای آن تدوین گردد. همچنین برای داشتن آموزش هرچه اثربخش‌تر شناسایی عوامل مؤثر بر این مفهوم لازم و ضروری به نظر می‌رسد. از جمله عوامل مؤثر می‌توان به عدم تحمل بلا تکلیفی و خلاقیت هیجانی اشاره نمود. باتوجه به پیشینه‌ی پژوهشی و خلاء موجود در این زمینه در جامعه‌ی ایرانی، پژوهشگران تصمیم گرفتند مطالعه‌ای با هدف بررسی رابطه عدم تحمل بلا تکلیفی و خودکارآمدی

کارآفرینانه با میانجی‌گری خلاقیت هیجانی در هنرجویان هرستان انجام دهند. به این منظور مدل مفهومی ذیل برای متغیرهای پژوهش در نظر گرفته شد.

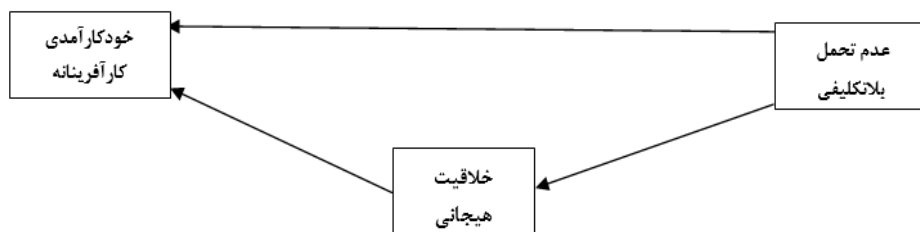

Figure 1. Research proposed model

روش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر از نوع مطالعات توصیفی و به روش همبستگی انجام شده است. تحلیل مسیر جهت تحلیل آماری پژوهش مورد استفاده قرار گرفت، چراکه این روش امکان بررسی شبکه‌ای از روابط علی را ممکن می‌کند و می‌توان از طریق آن نقش متغیرهای مستقل و میانجی مختلفی را بر متغیر معلول بررسی نمود. جامعه‌ی آماری این پژوهش را کلیه‌ی هنرجویان هنرستان‌های شهر مشهد در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ تشکیل دادند که از بین آنان ۳۰۰ نفر به‌عنوان نمونه به شیوه در دسترس انتخاب شدند. در مجموع ۳۰۰ نفر در این پژوهش شرکت داشتند که از میان آن‌ها ۲۸۱ نفر دختر و ۱۹ نفر پسر بودند. همچنین از این تعداد ۱۰۳ نفر دانش‌آموز پایه‌ی دهم، ۱۲۱ نفر پایه یازدهم و ۷۶ نفر پایه‌ی دوازدهم بودند. میانگین و انحراف معیار سن آن‌ها نیز به ترتیب ۱۷/۰۱ و ۰/۸۷ می‌باشد. تحلیل داده‌های این پژوهش با استفاده از نرم‌افزارهای Spss نسخه ۲۶ و Lisrel نسخه ۸/۸ انجام شده است.

ابزار پژوهش

مقیاس عدم تحمل بلا تکلیفی (Indecision Intolerance Scale): این پرسش‌نامه در سال ۱۹۹۴ توسط Freeston et al ساخته شده است. این آزمون ۲۷ سؤال دارد که مربوط به غیرقابل قبول بودن بلا تکلیفی و ابهام می‌باشد و در یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت به صورت هرگز (۱)، به ندرت (۲)، گاهی اوقات (۳)، اغلب اوقات (۴) و همیشه (۵) نمره‌گذاری می‌شوند. Buhr & Dugas (2002) با تحلیل عوامل مربوط به این مقیاس، چهار عامل به دست آوردند: عامل اول شامل سؤالات ۲۲، ۲۰، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۹، ۱ که ناتوانی برای انجام عمل را نشان می‌دهند. عامل دوم شامل سؤالات ۲۶، ۲۴، ۱۷، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۲ که استرس‌آمیز بودن بلا تکلیفی را نشان می‌دهد. عامل سوم شامل سؤالات ۲۱، ۱۹، ۱۱، ۱۰، ۸ که منفی بودن رویدادهای غیرمنتظره و اجتناب از آن‌ها را نشان می‌دهد و عامل چهارم که شامل سؤالات ۲۷، ۲۳، ۱۸، ۱۶ و بلا تکلیفی در مورد آینده را نشان می‌دهد. (Freeston et al. (1994 در اولین اجرای این نسخه همسانی درونی ۰/۹۱ و ضریب پایایی ۰/۷۸ را به دست آوردند. (Buhr & Dugas (2002 نیز در اجرای مجدد این مقیاس ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۴ و ضریب پایایی را

۰/۷۴ گزارش نمودند. در ایران نیز (Akbari et al. (2017) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ و پایایی باز آزمایشی را برابر با ۰/۷۶ گزارش نمودند.

پرسش‌نامه خودکارآمدی کارآفرینانه (The Entrepreneurial Self-Efficacy Questionnaire): این پرسش‌نامه در سال ۱۹۹۹ توسط De Nobel et al ساخته شده است. این پرسش‌نامه دارای ۲۳ سؤال و ۶ مؤلفه است که در یک مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، نظری ندارم (۳)، موافقم (۴) تا کاملاً موافقم (۵) نمره‌گذاری می‌شوند. (De Noble et al. (1999) آلفای کرونباخ پرسش‌نامه را ۰/۷۰ به دست آوردند. در ایران نیز (Diyani et al. (2018) ضریب آلفای کرونباخ این پرسش‌نامه را ۰/۸۰۶ به دست آوردند.

پرسش‌نامه خلاقیت هیجانی (The Emotional Creativity Questionnaire): این پرسش‌نامه در سال ۱۹۹۱ توسط Averill et al ساخته شده است. این پرسش‌نامه دارای ۳۰ سؤال می‌باشد و به منظور اندازه‌گیری خلاقیت هیجانی در چهار بعد بداعت، اثربخشی، صداقت و آمادگی تدوین شده است که در آن ۷ گویه آمادگی هیجانی، ۱۴ گویه بداعت، ۵ گویه اثربخشی و ۴ گویه صداقت را می‌سنجد. گویه‌های این پرسش‌نامه در یک طیف پنج درجه‌ای لیکرت از کاملاً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، نسبتاً موافقم (۳)، موافقم (۴)، تا کاملاً موافقم (۵) نمره‌گذاری می‌شوند. (Averill et al. (1991) با روش آلفای کرونباخ پایایی نمره‌کل خلاقیت هیجانی را ۰/۹۱ و پایایی ابعاد آمادگی، اثربخشی، صداقت و بداعت را به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۹، ۰/۸۰، ۰/۸۵ به دست آورد. در پژوهش (Hashemi (2009) پایایی کل آزمون با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۴ و ضرایب پایایی خرده‌مقیاس‌های آمادگی ۰/۶۴، نوآوری ۰/۸۵ و اثربخشی/اصالت ۰/۷۱ برآورد شد. همچنین در پژوهش (Latifian & Delavarpour (2012) با استفاده از روش دونیمه‌سازی ضریب پایایی ۰/۸۲ به دست آمد.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۱ ارائه شده است.

Table 1. Descriptive statistics of the research variables

Variable	Mean	SD	Min	Max	Skewness	Kurtosis
Intolerance of Uncertainty	72.41	19.49	27.00	125.00	0.06	-0.15
Inability to act	23.77	7.44	9.00	43.00	0.17	-0.49
Stressfulness of uncertainty	24.28	7.32	9.00	41.00	0.11	-0.34
The negativity of unexpected events and avoiding them	12.98	3.92	5.00	24.00	0.15	-0.39
Uncertainty about the future	11.37	3.37	4.00	20.00	-0.06	-0.43
Emotional creativity	79.12	13.24	38.00	110.00	0.19	-0.16
preparation	14.58	2.73	7.00	20.00	0.21	-0.45
Innovation	38.98	7.41	12.00	55.00	-0.12	0.10
Effectiveness/Originality	25.54	4.69	14.00	35.00	0.23	-0.73
Entrepreneurial self-efficacy	89.16	12.88	50.00	115.00	-0.08	-0.06

براساس نتایج جدول ۱، مقادیر کجی و کشیدگی داده‌های پژوهش در بازه ۲ و ۲- بودند که به معنای نرمال

بودن داده‌های این متغیرها بود. در ادامه به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای پژوهش، از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ ارائه شده است.

Table 2. The Correlation matrix of the research variables

Variable	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Intolerance of uncertainty	1									
Inability to act	0.93**	1								
Stressfulness of uncertainty	0.92**	0.81**	1							
The negativity of unexpected events and avoiding them	0.77**	0.62**	0.61**	1						
Uncertainty about the future	0.81**	0.69**	0.68**	0.59**	1					
Emotional creativity	-0.12*	-0.16**	-0.11	-0.02	-0.09	1				
Preparation	-0.15**	-0.17**	-0.13*	-0.07	-0.14**	0.84**	1			
Innovation	-0.05	-0.11	-0.04	0.01	-0.01	0.92**	0.67**	1		
Effectiveness/Originality	-0.18**	-0.19**	-0.17**	-0.06	-0.17**	0.86**	0.72**	0.64**	1	
Entrepreneurial self-efficacy	-0.20**	-0.22**	-0.15**	-0.11*	-0.21**	0.59**	0.54**	0.50**	0.57**	1

براساس نتایج جدول ۲، عدم تحمل بلاتکلیفی و هر چهار مؤلفه آن یعنی ناتوانی برای انجام عمل، استرس آمیز بودن بلاتکلیفی، منفی بودن رویدادهای غیرمنتظره و اجتناب از آن و نیز بلاتکلیفی در مورد آینده، با خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه منفی و معنادار دارند ($P < 0/05$). افزون بر آن نتایج جدول نشان ۲ می‌دهد نمره کل عدم تحمل بلاتکلیفی و سه مؤلفه آن یعنی ناتوانی برای انجام عمل، استرس آمیز بودن بلاتکلیفی و بلاتکلیفی در مورد آینده، با نمره مؤلفه‌های آمادگی و اثربخشی/اصالت رابطه منفی و معنی‌دار دارند ($P < 0/05$). به علاوه نمره کل عدم تحمل بلاتکلیفی و دو مؤلفه آن یعنی ناتوانی برای انجام عمل و استرس آمیز بودن بلاتکلیفی با نمره کل خلاقیت هیجانی رابطه منفی و معنادار دارند ($P < 0/05$). این نتایج همچنین حاکی از آن است که نمره کل خلاقیت هیجانی و سه مؤلفه آن یعنی آمادگی، نوآوری و اثربخشی/اصالت، با خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه مثبت و معنی‌دار دارند ($P < 0/05$). در ادامه به منظور پاسخ به سؤال پژوهش و بررسی نقش میانجی خلاقیت هیجانی در رابطه بین عدم تحمل بلاتکلیفی و خودکارآمدی کارآفرینانه هنرجویان هنرستان، از شیوه‌ی تحلیل مسیر استفاده شد و پیش از برآزش الگو، مفروضه‌های مهم آن مورد بررسی قرار گرفت. اولین مفروضه، نرمال بودن داده‌ها است که برقراری آن پیش‌تر با استفاده از شاخص‌های کجی و کشیدگی تأیید شد. دومین مفروضه، عدم وجود هم‌خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین است که با بررسی آماره‌های عامل تورم واریانس (variance inflation factor (VIF) و تحمل (tolerance) انجام می‌شود. مقادیر تورم واریانس بزرگتر از ۱۰ و تحمل، خارج از بازه صفر و یک حکایت از هم‌خطی چندگانه دارد. در این پژوهش مقدار تورم واریانس برای متغیرهای پیش‌بین بزرگتر از ۱۰ نبود (۱/۰۱). همچنین مقدار تحمل برای این متغیرها نیز در بازه صفر و یک قرار داشت (۰/۹۸). بنابراین هم‌خطی چندگانه بین متغیرهای پیش‌بین وجود نداشت و این مفروضه نیز تأیید شد. مفروضه‌ی سوم، استقلال خطاها یا عدم خودهمبستگی است که برای بررسی آن از آماره دوربین-واتسون استفاده شد. اگر آماره دوربین واتسون به دست آمده کمتر از ۴ باشد، نشان‌دهنده عدم وجود خودهمبستگی است. مقدار آماره دوربین-واتسون برای پیش‌بینی خودکارآمدی کارآفرینانه از طریق متغیرهای موجود در مدل پیشنهادی ۲/۱۷ بود که کمتر از ۴ می‌باشد و بنابراین مفروضه استقلال خطاها برای متغیرهای فوق برقرار است. در نتیجه پس از حصول اطمینان نسبت به برقراری مفروضه‌های مذکور، آزمون الگوی پیشنهادی مندرج در شکل ۱ با روش تحلیل مسیر بررسی شد.

برازش الگوی پیشنهادی اولیه (شکل ۱) از طریق شاخص مجذور خی دو، شاخص برازندگی تطبیقی (CFI)، شاخص نیکویی برازش (GFI)، شاخص نیکویی برازش تعدیل‌شده (AGFI) و ریشه‌ی خطای میانگین مجذورات تقریب (RMSEA) مورد ارزیابی قرار گرفت. برای برازش الگو لازم است که شاخص‌های فوق استانداردهای لازم را داشته باشند. بدین صورت که شاخص χ^2/df هرچه کمتر باشد، مقدار RSMEA از ۰/۱ کوچکتر و به صفر نزدیک‌تر باشد، مقدار SRMR کمتر از ۰/۰۸ و همچنین شاخص‌های برازش GFI، AGFI و CFI به یک نزدیک‌تر باشند، در این صورت الگوی پیشنهادی تأیید شده است. اما شاخص‌های کلی در بررسی الگوی پیشنهادی، عدم برازش این الگو را نشان می‌داد ($\chi^2/df = ۴/۰۴$ ، $RSMEA = ۰/۱۰$ ، $GFI = ۰/۷۳$ ، $AGFI = ۰/۶۹$ ، $CFI = ۰/۹۳$). بنابراین اصلاحاتی بر روی الگوی تأیید نشده که در شکل ۲ ارائه شده، صورت گرفت. به عبارتی مسیر غیرمعنی دار عدم تحمل بلا تکلیفی به خودکارآمدی کارآفرینانه حذف شد و مجدداً برازش الگو مورد بررسی قرار گرفت.

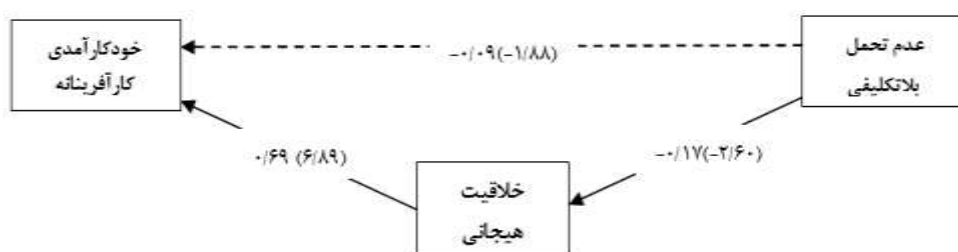

Figure 2. The unconfirmed model

پس از انجام اصلاحات و بررسی مجدد برازش الگو، در نهایت الگوی ارائه شده در شکل ۳ با برازش خوب مورد تأیید قرار گرفت. شاخص‌های کلی مدل تصحیح شده و تأیید شده‌ی نهایی در جدول ۳ قابل مشاهده است.

Table 3. Model fit indices

CFI	AGFI	GFI	SRMR	RMSEA	χ^2/df
0.95	0.73	0.79	0.06	0.08	3.33

باتوجه به نتایج مندرج در این جدول، شاخص‌های کلی برازش الگوی تصحیح شده، استانداردهای موردنظر را دارند و مقادیر آن‌ها حاکی از برازش قابل قبول این مدل است ($\chi^2/df = ۳/۲۳$ ، $RSMEA = ۰/۰۸$ ، $GFI = ۰/۷۹$ ، $AGFI = ۰/۷۳$ ، $CFI = ۰/۹۵$).

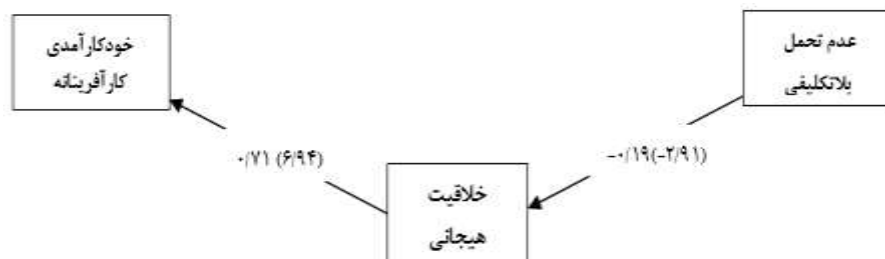

Figure 3. The final confirmed model

در شکل ۳، مقادیر ضریب مسیر و t متناظر با آن‌ها (مقادیر داخل پرانتز) برای هر یک از مسیرهای علی از متغیر برون‌زا به متغیر میانجی و از متغیر میانجی به متغیر درون‌زا ارائه شده است. براساس اطلاعات ارائه شده در این شکل، ضریب مسیر عدم تحمل بلا تکلیفی به خلاقیت هیجانی $-0/19$ ، ضریب مسیر منفی و ضعیفی است؛ اما براساس آزمون آماری t معنادار است ($t=-2/91, p<0/05$). همچنین ضریب مسیر خلاقیت هیجانی به خودکارآمدی کارآفرینانه $0/71$ است که ضریب مسیر مثبت و قوی است و براساس آزمون آماری t نیز معنادار است ($t=6/94, p<0/05$). به علاوه ضریب اثر غیرمستقیم عدم تحمل بلا تکلیفی به خودکارآمدی کارآفرینانه برابر با $0/13$ می‌باشد ($P<0/05$). ضرایب اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل در مدل تأییدشده‌ی نهایی در جدول ذیل نیز ارائه شده است.

Table 4. Path coefficient of direct, indirect, and total effects in the verified model

variables	Direct effect	Indirect effect	Total effect
On entrepreneurial self-efficacy from			
Intolerance of uncertainty	-	0.13	0.13
Emotional creativity	0.71	-	0.71
On emotional creativity from			
Intolerance of uncertainty	-0.19	-	-0.19

همان‌طور که در این جدول مشاهده می‌شود، متغیر برون‌زا یعنی عدم تحمل بلا تکلیفی بر متغیر درون‌زا یعنی خودکارآمدی کارآفرینانه فقط اثر غیرمستقیم دارد. به عبارتی نتایج جدول فوق بیانگر آن است که خلاقیت هیجانی توانسته نقش میانجی معنی‌داری برای عدم تحمل بلا تکلیفی و خودکارآمدی کارآفرینانه ایفاء کند. این در حالی است که عدم تحمل بلا تکلیفی اثر مستقیمی بر خودکارآمدی کارآفرینانه نداشته است.

بحث و نتیجه‌گیری

بررسی نتایج حاصل از مدل تحلیل مسیر در پاسخ به سؤال پژوهش نشان داد خلاقیت هیجانی توانسته است نقش میانجی معنی‌داری برای عدم تحمل بلا تکلیفی و خودکارآمدی کارآفرینانه داشته باشد. در تبیین یافته حاضر می‌توان این‌گونه بیان داشت که قرار گرفتن در شرایط بلا تکلیفی از جمله در موقعیت‌های زندگی روزمره، برای افرادی که از توانایی تحمل بلا تکلیفی برخوردار نیستند، استرس و آشفتگی هیجانی بیشتری به همراه دارد (Van Baar et al., 2021). چراکه عدم اطمینان این افراد در برابر بلا تکلیفی، ناشی از کاهش آستانه در موارد مبهم، واکنش قوی به ابهام و انتظار پیامدهای تهدیدکننده از موقعیت‌های مبهم است. بدین‌صورت که عدم تحمل در برابر ابهام به رفتارهای ناکارآمد و خلق منفی می‌انجامد و بروز این رفتارها تداخل در کارآمدی، عملکرد و حل مسئله را ایجاد می‌کند (Dupuy & Ladouceur, 2008). نتایج پژوهش‌های صورت گرفته همچنین نشان داده است مغز این‌گونه افراد نگرانی بیشتری را تجربه می‌کند که خود، با کاهش خلاقیت و توانایی‌هایی شناختی همراه است. زیرا براساس این مطالعات در شرایط عدم تحمل بلا تکلیفی فعالیت قشر پیش‌پیشانی مغز کمتر از شرایط عادی شده و به همین دلیل توانایی‌های شناختی مانند خلاقیت در این افراد در موقعیت‌های مبهم کاهش می‌یابد (Kandpal, 2022). در واقع خلاقیت هیجانی در رویکردی جدید به‌عنوان عاملی مؤثر در تنظیم هیجان‌ها و بهداشت روانی مورد توجه قرار گرفته است (Hennessey & Amabile, 2010) که این امر نشان می‌دهد عدم تحمل بلا تکلیفی با ایجاد نگرانی و دشواری در تنظیم هیجان چگونه می‌تواند بر خلاقیت هیجانی اثرگذار باشد. از سوی دیگر باتوجه به مدل مقاصد کارآفرینانه و مدل خودکارآمدی کارآفرینانه

ویژگی‌های فردی از جمله عوامل اصلی تأثیرگذار بر باور به کارآمدی یا خودکارآمدی کارآفرینانه به‌شمار رفته که یکی از مهم‌ترین آن‌ها خلاقیت می‌باشد (Oshi & Nkuda, 2021). در همین راستا (Kumar & Shukla, 2022) نشان داده‌اند که خلاقیت منجر به افزایش تمایل به کارآفرینی می‌گردد و در این بین خودکارآمدی کارآفرینانه نقش میانجی دارد. به‌علاوه برای موفق شدن در شرایط بسیار پیچیده و در روبرویی با شرایط چندبعدی، داشتن خلاقیت از اهمیت بسیاری برخوردار است. چراکه افراد با خلاقیت بالاتر، باور خودکارآمدی بیشتری دارند و این باور خودکارآمدی باعث می‌شود فرد نسبت به رویدادها و چالش‌هایی که ممکن است در مراحل مختلف به‌ویژه در مراحل اولیه راه‌اندازی و توسعه کسب و کار با آن‌ها روبه‌رو شود، به‌طور مؤثرتری واکنش نشان دهد (Ahlin et al., 2014). براین اساس می‌توان انتظار داشت که عدم تحمل بلا تکلیفی بتواند به‌صورت غیرمستقیم و با میانجی‌گری خلاقیت هیجانی نیز بر خودکارآمدی کارآفرینانه اثرگذار باشد. (Carleton et al., 2010) بر این عقیده‌اند که عدم تحمل بلا تکلیفی به‌طور اختصاصی با موقعیت‌های اجتماعی (از جمله کسب و کار جدید و ارتباط با افراد مختلف) ارتباط دارد. به‌عنوان مثال، عدم قطعیت اغلب با افکار منفی تکرارشونده‌ی تجربه‌شده در قبل، حین و بعد از موقعیت‌های اجتماعی مرتبط است. همسو با نتایج پژوهش‌های (Mahmoodian et al., 2019)؛ (Hossein Nezhad & Farzam, 2013)؛ (Feyzi et al., 2012)؛ (Rigotti et al., 2003) و (Ismail et al., 2015) که نشان دادند جهت‌گیری کارآفرینی با متغیرهای انگیزه پیشرفت، نوآوری، خودکارآمدی، خودشکوفایی، عزت نفس و تحمل ابهام رابطه مثبت معنی‌داری دارد. یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان داد بین عدم تحمل بلا تکلیفی و هر چهار مؤلفه‌ی آن یعنی ناتوانی برای انجام عمل، استرس‌آمیز بودن بلا تکلیفی، منفی بودن رویدادهای غیرمنتظره و اجتناب از آن و بلا تکلیفی در مورد آینده، با خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه منفی و معنادار وجود دارد. در تبیین این یافته می‌توان گفت افرادی که از تحمل بلا تکلیفی بیشتری برخوردارند، دارای ویژگی‌های مثبت روان‌شناختی نظیر برخورداری از عزت نفس و اعتماد به نفس بالاتری می‌باشند که این امر منجر به افزایش باورهای خودکارآمدی برای ویژگی‌های کارآفرینانه در آنان می‌گردد (Bruchhage, 2022). در مقابل، افراد با عدم تحمل بلا تکلیفی، ابهامات را تنش‌زا، ناامیدکننده و اضطراب‌برانگیز می‌دانند و بر این باورند که باید از موقعیت‌های نامطمئن اجتناب کرد. آن‌ها احتمال پیش‌بینی ناپذیر بودن رخداد‌های منفی را بیش‌برآورد کرده، از اطلاعات مبهم تفسیرهای تهدیدآمیز ارائه می‌کنند و در موقعیت‌های مبهم (از جمله در شرایطی که فرد باید عملکرد مناسبی به‌عنوان یک کارآفرین داشته باشد)، مستعد واکنش‌های ناکارآمد و خلق منفی هستند که به اشکال در عملکرد آنان منجر می‌شود (Buher & Dugas, 2002). برخی از افراد انجام فعالیت‌های کارآفرینانه و نوآورانه را دوست دارند، اما در عمل پیوسته در این فعالیت‌ها درگیر نمی‌شوند، این به معنای آن نیست که توانمندی، دانش و یا مهارت‌های لازم را ندارند بلکه به این دلیل است که خودکارآمدی لازم را ندارند (Luthans et al., 2000). در واقع غیرقابل پیش‌بینی بودن یک موقعیت باعث ایجاد نگرانی، احساس ناامنی و ابهام می‌شود و در موقعیت‌هایی که فرد در جهت راه‌اندازی کسب و کاری جدید باید در مورد شرایط موجود ریسک کند، اگر دچار عدم تحمل بلا تکلیفی در مورد اتفاقات پیش‌رو باشد نمی‌تواند از خودکارآمدی کارآفرینانه‌ی مناسبی برخوردار شود (Buher & Dugas, 2006). از این‌رو خودکارآمدی کارآفرینانه به این دلیل از اهمیت بالایی برخوردار است که توان کارآفرینان را برای شناخت فرصت‌های کارآفرینی، مدیریت منابع و روبرویی با چالش‌های موجود در تمام فرایند کارآفرینی، تحت تأثیر قرار می‌دهد (Kumar, 2007).

یافته‌ی دیگر پژوهش حاضر نشان داد بین نمره کل عدم تحمل بلا تکلیفی و سه مؤلفه آن یعنی ناتوانی برای انجام عمل، استرس‌آمیز بودن بلا تکلیفی و بلا تکلیفی در مورد آینده با نمره مؤلفه‌های آمادگی و اثربخشی/اصالت در متغیر خلاقیت هیجانی، رابطه منفی و معنادار وجود دارد. همچنین نمره کل عدم تحمل بلا تکلیفی و دو مؤلفه آن یعنی ناتوانی

برای انجام عمل و استرس‌آمیز بودن بلا تکلیفی با نمره کل خلاقیت هیجانی رابطه منفی و معنادار دارند. این یافته همسو با نتایج (Mahmoud et al., 2020)؛ Felsman et al. (2020)؛ Sánchez (2011) و Kornilova & Kornilov (2010) می‌باشد، که نشان دادند رابطه مثبتی بین تحمل بلا تکلیفی و خلاقیت و رابطه منفی بین عدم تحمل بلا تکلیفی با خلاقیت وجود دارد. در تفسیر این یافته در قدم اول می‌توان به تعریفی کلی از عدم تحمل بلا تکلیفی اشاره نمود. بنا بر نظر (Buher & Dugas, 2009) عدم تحمل بلا تکلیفی به‌عنوان یک ویژگی سرشتی، نشان‌دهنده‌ی تمایل فرد به واکنش منفی در سطح هیجانی، شناختی و رفتاری در موقعیت‌های مبهم است و از دو بعد عدم تحمل بلا تکلیفی آینده‌نگر (به‌عنوان مثال دانستن اینکه در آینده برای من چه اتفاقی رخ می‌دهد) و عدم تحمل بلا تکلیفی بازدارنده (به‌عنوان مثال گفتن اینکه بلا تکلیفی مرا از پا انداخته است) تشکیل شده است (Carleton et al., 2012). این سازه‌ی روانی اگر در فرد افزایش یابد باعث ایجاد مشکلات و اختلالات هیجانی و جلوگیری از بروز خلاقیت می‌شود. خلاقیت هیجانی به معنای ابراز خود به شیوه‌ای جدید است که براساس آن خطوط فکری فرد بسط یافته و روابط میان فردی وی افزایش می‌یابد (Averill & Nunley, 2010). بدین ترتیب افراد دارای خلاقیت هیجانی قادرند به‌طور صحیح موقعیت را ارزیابی و احساسات خود را ماهرانه بیان کنند (Averill, 2007). نتایج پژوهش همچنین نشان داد نمره کل خلاقیت هیجانی و سه مؤلفه آن یعنی آمادگی، نوآوری و اثربخشی/اصالت با خودکارآمدی کارآفرینانه رابطه مثبت و معنادار دارند. این نتایج همسو با پژوهش (Alah Yaar et al., 2020)؛ Poorshir Ali (2018)؛ Daezade Ardakani (2017)؛ Ahlin et al. (2014)؛ Kumar & Shukla (2022) و Jiatong et al. (2021) است که نقش خلاقیت را در خودکارآمدی و رفتارهای کارآفرینانه نشان داده‌اند. خلاقیت هیجانی شامل توانایی شخص برای احساس و ابراز هیجان‌ها به‌درستی و به طریقی منحصر به فرد است که در برخورد با مطالبات موقعیت‌های درون فردی و بین فردی مؤثر واقع شود (Rkibi & Ram-Vlasov, 2019). این ویژگی به‌دنبال تجربه یک زندگی عاطفی پیچیده و فعال کردن هیجان‌های مثبت برای مقابله با چالش‌های پیچیده به‌کار می‌رود که افراد را قادر می‌سازد تا تجربه‌های موفق در انجام کارها داشته باشند و خود را به‌عنوان فردی موفق و خودکارآمد درک کنند (Tze et al., 2016). فردی که از خلاقیت هیجانی برخوردار باشد به‌وسیله‌ی ارتباطات اجتماعی که برقرار می‌کند از نوع، طرز فکر و نظریات افراد مختلف آگاه می‌شود (Averill & Nunley, 1992) و به‌دنبال آن می‌تواند مناسبات کاری خوبی را داشته باشد. به‌عبارتی خلق و خوی مثبت به تقویت خودکارآمدی کارآفرینانه کمک می‌کند و افسردگی روحی موجب ضعف آن می‌شود. به‌گونه‌ای که نشانه‌هایی مانند نگرانی، واکنش‌های تنش‌زا و هیجان می‌تواند به‌عنوان علائمی از شکست، ضعف و ناتوانی در روند خودکارآمدی تفسیر شود (Pajares, 1997). به‌طور کلی می‌توان گفت خلاقیت کارکنان می‌تواند منجر به کارآفرینی شود، اما این در صورتی است که خودکارآمدی و باور به توانایی‌های شخصی برای شروع و ادامه فعالیت‌های کارآفرینی در فرد نهادینه شده باشد. در واقع باور به خودکارآمدی در حوزه کارآفرینی یکی از ضرورت‌هایی است که برای داشتن انگیزه کارآفرینی و تلاش برای انجام فعالیت‌های کارآفرینانه لازم و حتمی است (Jiatong et al., 2021).

از جمله محدودیت‌های موجود در این پژوهش می‌توان به گروه نمونه اشاره نمود، چراکه پژوهش حاضر بر روی دانش‌آموزان هنرستانی انجام شد و به همین دلیل در تعمیم نتایج به دیگر گروه‌ها باید احتیاط نمود. همچنین برای جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش از مقیاس‌های خودگزارش‌دهی کمک گرفته شده است، با توجه به این‌که نتایج اغلب آن‌ها به دلایل گوناگون از جمله طولانی بودن پرسش‌نامه‌ها مستعد تحریف است، به این دلیل نیز باید در تعمیم نتایج محتاط بود. باتوجه به اهمیت بحث کارآفرینی در کشور پیشنهاد می‌گردد سایر متغیرهای مرتبط با این حوزه و اثربخشی روش‌های مختلف آموزش کارآفرینی بر دانش‌آموزان نیز مورد پژوهش قرار گردد.

تشکر و قدردانی

محققین برخورد لازم می‌دارند از کلیه افرادی که در انجام و پیش‌برد این پژوهش یاری رساندند کامل تشکر و قدردانی را داشته باشند.

تضاد منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

References

- Ahlin, B., Drnovšek, M., & Hisrich, R. D. (2014). Entrepreneurs' creativity and firm innovation: the moderating role of entrepreneurial self-efficacy. *Small Business Economics*, 43(1), 101-117. <https://doi.org/10.1007/s11187-013-9531-7>
- Akbari, M. (2017). The Comparison of the Efficacy of Intolerance Uncertainty Therapy, Buspirone and Combined Treatment in Improvement Symptom of Patients with Generalized Anxiety Disorder. *Clinical Psychology Studies*, 7(27), 89-115. <https://doi.org/10.22054/jcps.2017.7909>
- Alah Yaar, M. (2020). The mediating role of employees' creativity in the relationship between job self-efficacy and entrepreneurship of educational staff in Birjand city. *Management and Educational Perspectiv*, 2(1), 1-18. [Persian]. <https://doi.org/10.22034/jmep.2020.226378.1003>
- Amutio, A., Franco, C., Gázquez, J. J., & Mañas, I. M. (2015). Aprendizaje y práctica de la conciencia plena en estudiantes de bachillerato para potenciar la relajación y la autoeficacia en el rendimiento escolar. *University Psychology*, 14, 15-25. <https://doi.org/10.11144/Javeriana.upsy14-2.apcp>
- Averill, J. R. (1999). Individual differences in emotional creativity: Structure and correlates. *Journal of Personality*, 67(2), 331-371. <https://doi.org/10.1111/1467-6494.00058>
- Averill, J. R. (2007). *Together again: Emotion and intelligence reconciled. The science of emotionale intelligence: knows and unknowns*. New York: Oxford Academic. <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780195181890.003.0002>
- Averill, J. R., & Nunley, E. P. (1992). *Voyages of the heart: Living an emotionally creative life*. New York: Macmillan. <https://psycnet.apa.org/record/1992-97480-000>
- Averill, J. R., & Nunley, E. P. (2010). *Neurosis: The dark side of emotion creativity*. New York, NY: Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511761225.014>
- Averill, J. R., & Thomas-Knowles, C. (1991). *Emotional creativity*. In Strongman K.T. London: Wiley Online Library. <https://people.umass.edu/jra/studiesofemotion/articles/creativity/EmotionalCreativity91.pdf>
- Bakar, M. S., Ramli, A., Ibrahim, N. A., & Muhammad, I. G. (2017). Entrepreneurial self-efficacy dimensions and higher education institution performance. *International Journal of Management Studies*, 24(1), 119-137. <https://doi.org/10.32890/ijms.24.1.2017.10479>
- Bandura, A. (1989). Regulation of cognitive processes through perceived self-efficacy. *Developmental Psychology*, 25, 729-735. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.25.5.729>
- Basol, O., & Karatuna, I. (2017). Entrepreneurial self-efficacy of university students: A cross-cultural study. *Management*, 12(1), 27-40. <https://doi.org/10.26493/1854-4231.12.27-40>

- Bauer, E. A., MacNamara, A., Sandre, A., Lonsdorf, T. B., Weinberg, A., ... & Van Reekum, C. M. (2020). Intolerance of uncertainty and threat generalization: A replication and extension. *Psychophysiology*, 57(5), e13546. <https://doi.org/10.1111/psyp.13546>
- Blatný, M., Květon, P., Jelínek, M., Šolcová, I., Zábrodská, K., ... & Machovcová, K. (2018). The influence of personality traits on life satisfaction through work engagement and job satisfaction among academic faculty members. *Studia Psychologica*, 60(4), 274–286. <https://doi.org/10.21909/sp.2018.04.767>
- Bottesi, G., Noventa, S., Freeston, M. H., & Ghisi, M. (2019). Seeking certainty about Intolerance of Uncertainty: Addressing old and new issues through the Intolerance of Uncertainty Scale Revised. *Plos One*, 14(2), e0211929. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0211929>
- Boyd, N., & Vozikis, G. (1994). The influence of self-efficacy on the development of entrepreneurial intentions and actions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 18(4), 63-77. <https://doi.org/10.1177/104225879401800404>
- Bredemeier, K., McCole, K., Luther, L., Beck, A. T., & Grant, P. M. (2019). Reliability and validity of a brief version of the intolerance of uncertainty scale in outpatients with psychosis. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 41(2), 221-234. <https://doi.org/10.1007/s10862-018-9714-2>
- Bruchhage, L. (2022). *The buffering effect of self-esteem and mindfulness on worrying in the context of intolerance of uncertainty* (Master's thesis). <https://studenttheses.uu.nl/bitstream/handle>
- Buher, K., & Dugas, M. J. (2006). Investigation the construct validity of intolerance of uncertainty and its unique relationship with worry. *Journal of Anxiety Disorder*, 20, 223-234. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2004.12.004>
- Buhr, K., & Dugas, M. J. (2002). The intolerance of uncertainty scal: psychometric properties of the english version. *Behaviour Research and Therapy*, 40, 931-945. [https://doi.org/10.1016/S0005-7967\(01\)00092-4](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(01)00092-4)
- Buhr, K., & Dugas, M. J. (2009). The role of fear of anxiety and intolerance of uncertainty in worry: An experimental manipulation. *Behaviour Research and Therapy*, 47, 215–223. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2008.12.004>
- Carleton, R. N. (2016). Into the unknown: A review and synthesis of contemporary models involving uncertainty. *Journal of Anxiety Disorders*, 39, 30–43. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2016.02.007>
- Carleton, R. N., Collimore, K. C., & Asmundson, G. J. G. (2010). It's not just the judgements it's that I don't know: Intolerance of uncertainty as a predictor of social anxiety. *Journal of Anxiety Disorders*, 24, 189–195. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2009.10.007>
- Carleton, R. N., Mulvogue, M. K., Thibodeau, M. A., McCabe, R. E., Antony, M. M., & Asmundson, G. J. G. (2012). Increasingly certain about uncertainty: Intolerance of uncertainty across anxiety and depression. *Journal of Anxiety Disord*, 26, 468–479. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2012.01.011>
- Carleton, R. N., Weeks, J. W., Howell, A. N., Asmundson, G. J. G., Antony, M. M., & McCabe, R. E. (2012). Assessing the latent structure of the intolerance of uncertainty construct: An initial taxometric analysis. *Journal of Anxiety Disorders*, 26, 150-157. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2011.10.006>
- Cogle, J. R., Timpano, K. R., & Goetz, A. R. (2012). Exploring unique and interactive roles of distress tolerance and negative urgency in obsessions. *Personality and Individual Differences*, 52(4), 515-520. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2011.11.017>
- Daezade Ardakani, B. (2017). *Investigating the relationship between progress motivation, creativity and self-efficacy with entrepreneurship among male students of Shahid Beheshti Technical College, Ardakan city*. The third International Conference on Management and Entrepreneurship. [Persian]. <file:///C:/Users/Administrator/Downloads/8951396h0305.pdf>

- De Noble, A. F., Jung, D., & Ehrlich, S. B. (1999). *Entrepreneurial self-efficacy: The development of a measure and its relationship to entrepreneurial action*. Waltham, MA: P&R Publication Inc.
- Dessyana, A., & Riyanti, B. (2017). The influence of innovation and entrepreneurial self-efficacy to digital startup success. *International Research Journal of Business Studies*, 5(1), 1-12. <https://doi.org/10.21632/irjbs.10.1.57-68>
- Diyanati, M., Karimi, A., & Akbari, M. (2018). The impact of entrepreneurial self-efficacy on the recognition of Opportunities with respect to the passion of entrepreneurship. *Journal of Entrepreneurship Development*, 11(1), 61-80. <https://doi.org/10.22059/JED.2018.238421.652274>
- Dugas, M. J., Schwartz, A., & Francis, K. (2004). Brief report: Intolerance of uncertainty, worry, and depression. *Cognitive Therapy and Research*, 28(6), 835-842. <https://doi.org/10.1007/s10608-004-0669-0>
- Dupuy, J. B., & Ladouceur, R. (2008). Cognitive processes of generalize anxiety disorder in co-morbid generalized anxiety disorder and major depressive disorder. *Journal of Anxiety Disorders*, 22, 505-514. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2007.05.010>
- Ensanimehr, L., Kasaei esfahani, A., & Zaharakar, K. (2022). Relationship between academic Aspirations, career Aspirations and career identity: The mediating role of attitudes towards academic and career futures. *Industrial and Organizational Psychology Studies*, 9(1), 1-20. [Persian]. <https://doi.org/10.22055/jiops.2021.37249.1223>
- Felsman, P., Gunawardena, S., & Seifert, C. M. (2020). Improv experience promotes divergent thinking, uncertainty tolerance, and affective well-being. *Thinking Skills and Creativity*, 35, 100632. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2020.100632>
- Feyzi, A., Mahboobi, T., Zare, H., & Mostafaei, A. (2012). The relationship between cognitive intelligence and ambiguity tolerance with entrepreneurship in Payam Noor university students in West Azarbaijan province. *Journal of Research in Behavioural Sciences*, 4(25), 276-284. [Persian]. https://rbs.mui.ac.ir/browse.php?mag_id=114&slc_lang=en&sid=1
- Freeston, M. H., Rheauma, J., Litarte, H., Dugas, M. J., & Ladouceur, R. (1994). Why do people worry? *Personal Individ Differ*, 17, 791-802. [https://doi.org/10.1016/0191-8869\(94\)90048-5](https://doi.org/10.1016/0191-8869(94)90048-5)
- Frolova, S. V. (2016). Training of emotional creativity and development of adaptive personal qualities. *International Annual Edition of Applied Psychology: Teory, Research and Practice*, 3(1), 78-85. <https://interpsy.sgu.ru/en/en/articles>
- Gholipoor, A., Asadi, J., Tajari, T., & Asghar Bayani, A. (2023). Designing a model of persuasion of entrepreneurial behavior based on cognitive and emotional approaches (A Qualitative Study). *Industrial and Organizational Psychology Studies*, 9(2), 355-376. (Persian). <https://doi.org/10.22055/jiops.2023.42389.1313>
- Gillett, C. B., Bilek, E. L., Hanna, G. L., & Fitzgerald, K. D. (2018). Intolerance of uncertainty in youth with obsessive-compulsive disorder and generalized anxiety disorder: A transdiagnostic construct with implications for phenomenology and treatment. *Clinical Psychology Review*, 15(7), 401-407. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2018.01.007>
- Global Entrepreneurship Monitor. (2016). *Global report / 17*. <https://www.c4e.org.cy/reports/2017/gem-2016-2017-global-report-web-version-1486181226.pdf>
- Hashemi, S. (2009). Investigating the relationship between emotional intelligence, emotional creativity and creativity in art, literature and basic science students. *Quarterly Journal of New Thoughts on Education*, 5(2), 79-103. [Persian]. <https://doi.org/10.22051/JONTOE.2009.177>

- Hennessey, B. A., & Amabile, T. M. (2010). Creativity. *Annu Rev Psychol*, 61, 569-98. <https://doi.org/10.1146/annurev.psych.093008.100416>
- Herath, H., & Mahmood, R. (2014). Dimensions of entrepreneurial self-efficacy and firm performance. *Global Journal of Management and Business Research*, 14(4), 21-28. <https://www.researchgate.net/publication/266967213>
- Hossein Nezhad, R., & Farzam, F. (2013). *Investigating the relationship between ambiguity tolerance and entrepreneurial skills in physical education students of universities in Mazandaran province*. National Conference of New Scientific Achievements in Physical Education and Sports Sciences, March 7, 2012, Qaim Shahr. [Persian]. <https://civilica.com/I/5113/>
- Hromova, H. M. (2022). Interrelation between intolerance of uncertainty and the time perspective profile in the military. *Curr Issues Pers Psychol*, 10(4), 321-332. <https://doi.org/10.5114/cipp.2021.111984>
- Ismail, I., Rahim, N. A., Kamal, M. H. M., Mat, R. C., & Husin, N. (2015). Investigating the needs for achievement, risk taking and tolerance for ambiguity toward entrepreneurial passion among single mother entrepreneur in Malaysia. *Procedia Economics and Finance*, 31, 110-116. [https://doi.org/10.1016/S2212-5671\(15\)01137-5](https://doi.org/10.1016/S2212-5671(15)01137-5)
- Ivcevic, Z., Brackett, M. A., & Mayer, J. D. (2007). Emotional intelligence and emotional creativity. *Journal of Personality*, 75, 199-235. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2007.00437.x>
- Jalali, A. R., & Heydarifar, A. (2020). *The effects of employees' creative self-efficacy on innovative behavior: The role of entrepreneurial leadership*. The 6th National Conference on Humanities and Management Studies, March 20, 201, Tehran, Iran. [Persian]. <https://civilica.com/I/74566/>
- Jennings, R., Cox, C., & Cooper, C. (1994). *Business elites*. London: Routledge.
- Jiatong, W., Murad, M., Bajun, F., Tufail, M. S., Mirza, F., & Rafiq, M. (2021). Impact of entrepreneurial education, mindset, and creativity on entrepreneurial intention: Mediating role of entrepreneurial self-efficacy. *Front Psychol*, 23, 12:724440. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.724440>
- Kandpal, A. (2022). Intolerance of uncertainty, self-efficacy, optimism & emotions in young adults. *The International Journal of Indian Psychology*, 10(2), 823-830. <https://doi.org/10.25215/1002.083>
- Kasouf, C. (2003). *Opportunity assessment: A framework integrating positive psychology and environmental variables*. Chicago, Ill: Research at the marketing-entrepreneurship interface. <https://www.econbiz.de/Record/>
- Kawamoto, T., & Furutani, K. (2018). The mediating role of intolerance of uncertainty on the relationships between perfectionism dimensions and psychological adjustment/maladjustment among mothers. *Personality and Individual Differences*, 122, 62-67. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2017.10.008>
- Kim, M. K., Roh, I. S., & Cho, M. K. (2016). Creativity of gifted students in an integrated math-science instruction. *Thinking Skills and Creativity*, 19, 38-48. <https://doi.org/10.1016/j.tsc.2015.07.004>
- Koerner, N., Mejia, T., & Kusec, A. (2017). What's in a name? Intolerance of uncertainty, other uncertainty-relevant constructs, and their differential relations to worry and generalized anxiety disorder. *Cognitive Behaviour Therapy*, 46(2), 141-161. <https://doi.org/10.1080/16506073.2016.1211172>
- Kornilova, T. V., & Kornilov, S. A. (2010). Intelligence and tolerance/intolerance for uncertainty as predictors of creativity. *Psychology in Russia: State of the Art*, 3, 240-256. <https://doi.org/10.11621/pir.2010.0012>
- Kothari, R., Barker, C., Pistrang, N., Rozental, A., Egan, S., ... & Shafran, R. A. (2019). Randomised controlled trial of guided internet-based cognitive behavioural therapy for perfectionism: Effects on psychopathology and transdiagnostic processes. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 64, 113-122. <https://doi.org/10.1016/j.jbtep.2019.03.007>

- Kumar, M. (2007). Explaining entrepreneurial success: A conceptual model. *Academy of entrepreneurship Journal*, 13(1), 57. <https://api.semanticscholar.org/CorpusID:142687438>
- Kumar, R., & Shukla, S. (2022). Creativity, proactive personality and entrepreneurial intentions: Examining the mediating role of entrepreneurial self-efficacy. *Global Business Review*, 23(1), 101-118. <https://doi.org/10.1177/0972150919844395>
- Latifian, M., & Delavarpour, A. (2012). Investigating the relationship between attachment style and mental health with the mediation of emotional creativity. *Advances in Cognitive Sciences*, 14(2), 45-62. (Persian). <https://icssjournal.ir/article-1-483-en.html>
- Limonero, J. T., Tomás Sábado, J., Fernández Castro, J., Gómez Romero, M. J., & Ardilla Herrero, A. (2012). Resilient coping strategies and emotion regulation: Predictors of life satisfaction. *Psicología Conductual*, 20(1), 183-196. <https://portalrecerca.uab.cat>
- Luthans, F., Stajkovic, A., & Ibrayera, E. (2000). Environmental and psychological challenges fading entrepreneurial development in transitional economic. *Journal of World Business*, 35(1), 95-110. [https://doi.org/10.1016/S1090-9516\(99\)00035-8](https://doi.org/10.1016/S1090-9516(99)00035-8)
- Mahmoodian, H., Lotfi Azimi, A., Abbasi, M., Jamali, E., & Mahmoodi, M. (2019). Surveying relationship between achievement-motive, innovation, ambiguity tolerance, selfefficacy, self-esteem, and selfactualization with entrepreneurial orientation of University's students. *Quarterly Journal of Innovation and Entrepreneurship*, 5(9), 137-148. [Persian]. <https://rimag.ricest.ac.ir/fa/Article/385/journalie.ir>
- Mahmoud, N. E., Kamel, S. M., & Hamza, T. S. (2020). The relationship between tolerance of ambiguity and creativity in architectural design studio. *Creativity Studies*, 13(1), 179-198. <https://doi.org/10.3846/cs.2020.9628>
- Morgan, E. S., & Scheibe, S. (2014). *Reconciling cognitive decline and increased well-being with age: The role of increased emotion regulation efficiency*. New York, NY: Oxford University Press. <https://research.rug.nl/en/publications>
- Mumford, M. D., Mobley, M. I., Reiter-Palmon, R., Uhlman, C. E., & Doares, L. M. (1991). Process analytic models of creative capacities. *Creativity Research Journal*, 4(2), 91-122. <https://doi.org/10.1080/10400419109534380>
- Newman, A., Obschonka, M., Schwarz, S., Cohen, M., & Nielsen, I. (2019). Entrepreneurial self-efficacy: A systematic review of the literature on its theoretical foundations, measurement, antecedents, and outcomes, and an agenda for future research. *Journal of Vocational Behavior*, 110, 403-419. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2018.05.012>
- Obschonka, M., & Hahn, E. (2018). Personal agency in newly arrived refugees: The role of personality, entrepreneurial cognitions and intentions, and career adaptability. *Journal of Vocational Behavior*, 105, 173-184. <https://doi.org/10.1016/j.jvb.2018.01.003>
- Olatoye, R. A., Akintunde, S. O., & Ogunsanya, E. A. (2010). Relationship between creativity and academic achievement of business administration students in south western polytechnics, Nigeria. *An International Multi-Disciplinary Journal*, 4(3a), 134-149. <https://doi.org/10.4314/afrrrev.v4i3.60164>
- Oriol, X., Amutio, A., Mendoza, M., Da Costa, S., & Miranda, R. (2016). Emotional creativity as predictor of intrinsic motivation and academic engagement in university students: The mediating role of positive emotions. *Frontiers in Psychology*, 7, 1-9. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2016.01243>
- Oshi, J., & Nkuda, M. (2021) Drivers and inhibitors of entrepreneurial growth: The Nigeria's situation. *Journal of Business Administration*, 10(1), 1-9. <https://www.researchgate.net/publication/356815368>
- Pajares, F. (1997). Current directions in self-efficacy research. *Advances in motivation and achievement*, 10(149), 1-49. <https://www.researchgate.net>

- Parlapani, E., Holeva, V., Nikopoulou, V. A., Sereslis, K., Athanasiadou, M., ... & Diakogiannis, I. (2020). Intolerance of uncertainty and loneliness in older adults during the COVID-19 pandemic. *Front Psychiatry, 11*, 842. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2020.00842>
- Pawluk, E. J., & Koerner, N. (2013). A preliminary investigation of impulsivity in generalized anxiety disorder. *Personality and Individual Differences, 54*(6), 732-737. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.11.027>
- Piperopoulos, P., & Dimov, D. (2015). Burst bubbles or build steam? Entrepreneurship education, entrepreneurial self-efficacy, and entrepreneurial intentions. *Journal of Small Business Management, 53*(4), 970-985. <https://doi.org/10.1111/jsbm.12116>
- Poorshir Ali, A. (2018). *Intra-organizational entrepreneurship in the framework of the components of emotional creativity and academic progress (students of Hazrat Fatemeh Kerman Technical and Vocational University)*. The 3rd National Conference of Psychology Updates, Isfahan. [Persian]. <https://civilica.com/doc/830534>
- Reuman, L., Buchholz, J., Blakey, S., & Abramowitz, J. S. (2017). Uncertain and fused: Cognitive fusion, thought-action fusion, and the intolerance of uncertainty as predictors of obsessive-compulsive symptom dimensions. *Journal of Cognitive Psychotherapy, 31*(3), 191-203. <https://doi.org/10.1891/0889-8391.31.3.191>
- Reuther, E. T., Davis, T. E., Rudy, B. M., Jenkins, W. S., Whithing, S. E., & May, A. C. (2013). Intolerance of uncertainty as a mediator of the relationship between perfectionism and obsessive-compulsive symptom severity. *Depression and Anxiety, 30*(8), 773-777. <https://doi.org/10.1002/da.22100>
- Rigotti, L., Ryan, M., & Vaithianathan, R. (2003). Tolerance of ambiguity and entrepreneurial innovation. *Duke University Manuscript, 20*, 1-34. <https://www.researchgate.net/publication>
- Rkibi, H., & Ram-Vlasov, N. (2019). Linking trauma to posttraumatic growth and mental health through emotional and cognitive creativity. *Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts, 13*(4), 416-430. <https://doi.org/10.1037/aca0000193>
- Sánchez, J. C. (2011). Entrepreneurship: Introduction. *Psicothema, 23*(3), 424-426. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/21774895/>
- Setiawan, J. L. (2014). Examining entrepreneurial self-efficacy among students. *Procedia-social and behavioral sciences, 115*, 235-242. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.02.431>
- Shihata, S., McEvoy, P., & Mullan, B. (2017). Pathways from uncertainty to anxiety: An evaluation of a hierarchical model of trait and disorder-specific intolerance of uncertainty on anxiety disorder symptoms. *Journal of Anxiety Disorders, 45*, 72-79. <https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2016.12.001>
- Trnka, R., Cabelkova, I., Kuška, M., & Nikolai, T. (2019). Cognitive decline influences emotional creativity in the elderly. *Creativity Research Journal, 31*, 93-101. <https://doi.org/10.1080/10400419.2019.1577205>
- Tze, V. M. C., Daniels, L. M., & Klassen, R. M. (2016). Evaluating the relationship between boredom and academic outcomes: A meta-analysis. *Education Psychology Review, 28*, 119-144. <https://doi.org/10.1007/s10648-015-9301-y>
- Van Baar, J. M., Halpern, D. J., & FeldmanHall, O. (2021). Intolerance of uncertainty modulates brain-to-brain synchrony during politically polarized perception. *Proceedings of the National Academy of Sciences, 118*(20), e2022491118. <https://doi.org/10.1073/pnas.2022491118>
- Wang, G., Huang, H., & Zheng, Q. (2015). Effect of Chinese employees' emotional creativity on their innovative performance. *Social Behavior and Personality, 43*, 1147-1160. <https://doi.org/10.2224/sbp.2015.43.7.1147>

- Wardana, L. W., Narmaditya, B. S., Wibowo, A., Mahendra, A. M., Wibowo, N. A., ... & Rohman, A. N. (2020). The impact of entrepreneurship education and students' entrepreneurial mindset: The mediating role of attitude and self-efficacy. *Heliyon*, 6(9), 49-62. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2020.e04922>
- Wells, A., & Capobianco, L. (2020). *Metacognition. Clinical handbook of fear and anxiety: Maintenance processes and treatment mechanisms*. United States: American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/0000150-010>
- Williams, F. E. (1980). *Te creativity assessment packet*. Chesterfeld, MO: Psychologists and Educators Inc. <https://www.rand.org/education-and-labor/projects/>
- Yeh, C. H., Lin, H. H., Wang, Y. M., Wang, Y. S., & Lo, C. W. (2021). Investigating the relationships between entrepreneurial education and self-efficacy and performance in the context of internet entrepreneurship. *The International Journal of Management Education*, 19(3), 545-565. <https://doi.org/10.1016/j.ijme.2021.100565>